

Kauppias ja suuri kaskimaja

Olipa kerran Hansaliiton aikana Lyypekissä kauppias, jolla oli monta laivaa. Hän teki yleensä kauppoja Revalin kanssa, jonka me tunnemme nykyään Tallinnana.

Eräänä päivänä mies sai idean aloittaa tupakkakaupan. Niinpä hän lähetti upouuden lippulaivansa liiviläisille. Mutta kuukautta myöhemmin, kun neljänneslaivan oli määrä saapua kotiin, laivasta ei näkynyt jälkeäkään. Kukaan ei ollut nähnyt sitä eikä kuullut siitä mitään.

Kauppias ajatteli: ”No, merimiehet ovat tunnetusti myöhässä, tai ehkä heillä oli huono tuuli.” Hän ajatteli: ”Merimiehet ovat tunnetusti myöhässä, tai ehkä heillä oli huono tuuli.”

Hän odotti ja toivoi, ettei mitään pahaa ollut tapahtunut. Mutta viikkoa myöhemmin hän huomasi, ettei laiva ollut tulossa. Niinpä hän päätti lähettää toisen laivan, mutta tällä kertaa koko saattue suojasi sitä. Kului vielä kuukausi, ja saattoalukset palasivat, mutta tupakka-alus ei palannut.

Nyt kauppias ajatteli lähteä itse yhdelle matkalle. Koko ajan hän ei nukkunut, vaan odotti kannella, mitä muut laivat olivat ottaneet mukaansa. Mutta mitään ei tapahtunut, hän pääsi Revaliin ilman ongelmia. Vasta nyt kauppias tajusi, että vain tupakkaa kuljettavat laivat katosivat.

Niinpä hän meni kysymään paikallisilta, tietäisivätkö he mitään. Yksi naispuolisista tiedemiehistä pystyi kertomaan, että saarelaiset tiesivät asiasta enemmän. Mutta jotta saaren asukkaille voisi ylipäättään puhua, heille pitäisi tuoda kunnon olutta.

Kauppias tilasi kokonaisen laivalastillisen olutta ja lähti sitten Saarenmaalle. Perillä hän kertoi koko tarinan, ja saarelaiset tiesivät heti, mistä oli kysymys: Vana-Kurat oli pahamaineinen tupakanpolttaja, joten hänen täytyi olla osallisena laavun katoamisessa. Saarelaiset tiesivät vain yhden ratkaisun: kutsua paikalle Suuri Peikko, Saarenmaan kansallissankari.

He johdattivat kauppiaan Suuren Peikon luo, ja hänelle tuotiin edellä mainittu olut. Sitten kauppias meni sankarin kanssa pöytään ja he joivat yhdessä. Pian he pääsivät yhteisymmärrykseen siitä, että Töll menisi seuraavan tupakkalaivan ruumaan, ja kun piru tulisi, hän yllättäisi hänet ja lähettäisi hänet lopullisesti takaisin helvettiin. Töllillä oli omat ongelmansa paholaisen kanssa, jotka piti selvittää. Vastineeksi hän halusi rauhan 1000 vuodeksi.

Sopimukseen päästiin, jättiläinen tuli Revaliin ja asettui tupakkalaivan ruumaan. Kuten muillakin kerroilla, paholainen oli läsnä, mutta yllättäen vanha hölmö hyppäsi laivasta ja lähetti helvetillisen jättiläisen tuhkaksi - mahtavan miehen jalkakoukku lähetti sarvipäisen lentämään niin kauas, että siniset kilisivät hänen takanaan.

Kauppias piti lupauksensa, ja Suuri Karhu lepää tähän päivään asti. Siitä lähtien kauppiaat ovat voineet käydä rauhassa kauppaa Itämerellä ilman paholaisen pelkoa. Mutta legendan mukaan tulee vielä aika, jolloin peikko käy viimeisen taistelun paholaisen kanssa.

Käännetty osoitteella DeepL.com (Pro-versio)